

International Journal of Sanskrit Research

अनन्ता

ISSN: 2394-7519
IJSR 2017; 3(3): 336-338
© 2017 IJSR
www.anantaajournal.com
Received: 24-03-2017
Accepted: 25-04-2017

डॉ. विश्वेश्वरपाणिग्राही

संस्कृतविभागाध्यक्षः,
पूभातकुमारमहाविद्यालयः, काथि:

बाक्यपदीये ब्रह्मस्वरूपम्

डॉ. विश्वेश्वरपाणिग्राही

शतकत्रयादिग्रन्थानां रचयिता सर्वतन्त्रस्वतन्त्रः सकलसंस्कृतवाङ्मयतत्त्वज्ञः सर्वशास्त्रेषु निबन्धकृतः बावयपदीयग्रन्थस्य कर्ता भर्तृहरिः कदा कुत्रेमां पवित्रभारतभूमिमलंचकार इत्यस्मिन् विषये किमपि निश्चितं प्रमाणं नोपलभ्यते । तथापि इतस्ततोऽन्वेषणात् उपलब्धाभिः सामग्रीभिः गुरुपरम्परया प्रसिद्धिमुपगताभिः किंवदन्तीभिश्च यत् निर्धारितं तदेवात्र निबन्धयते । बामन-जयादित्य-सोमानन्द-हेलाराज-पुण्यराज-अभिनवगुप्त-कल्हणादयो विद्वांसः काश्मीरबासिनः आसन् । एतैः विद्वद्भिः भर्तृहरिः समादृतः आसीदितिकृत्वा असौ काश्मीरनिवासी आसीत् । “ “ “ भर्तृहरेःसमयः-

सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य वैयाकरणमूर्द्धण्यस्य भर्तृहरेः; जन्मादिविषये किमपि दृढतरं प्रमाणं नास्ति । एवञ्च एतद्विषयकमितिवृत्तं याथार्थत्वेन नोपलभ्यते । संस्कृतवाङ्मये विशिष्टानां स्वनामधेयानां पण्डितप्रवराणां जीवनवृत्तविषये ईदृश्येव स्थितिरस्ति । सोऽयं संसारमसारं मत्वा स्वजीवनलेखने सर्वेऽप्रवृत्ता आसन् । अयं तेषां स्वभावः भर्तृहरिणाऽपि मार्गोऽयमनुसृतः । अतो यद्यपि तस्य जीवनकालनिर्णयं कर्तुं न शक्यते, तथापि कैश्चित्प्रमाणैर्निर्णयं शक्यते । अधुना एतद्विषये कानिचित्प्रमाणानि समुपस्थाप्यन्ते ।

भर्तृहरिणा पतञ्जलेः महाभाष्यग्रन्थस्य दीपिकाटीका विरचितवान् ।

अतः तस्य जन्मकालः पतञ्जलेः परं स्यादित्यनुमीयते । बामनजयादित्यौ काशिकाबृत्तौ बाक्यपदीयम् शब्दार्थसम्बन्धीव्याकरणमित्युच्यते । अस्मात् ज्ञायते काशिकाकारस्य पूर्वमस्य जन्मकालः आसीदिति । आधुनिकैतिहासिकविदुषां मतानुसारं ४०० ख्रीष्टपूर्वमिति ज्ञायते ।

भर्तृहरेः कृतय

सर्वशास्त्रमर्मज्ञः भर्तृहरिः व्याकरणशास्त्रे तथा अन्येष्वपि साहित्य-पुराण-योग-दर्शन-धर्मशास्त्रादिषु महत्वपूर्णान् ग्रन्थान् टीकाश्च व्यरचयत् । भर्तृहरिणा नवग्रन्थाः व्याकरण-साहित्य-दर्शनप्रभृतिषु विषयेषु प्रणीताः । अनेन लिखितानां सर्वेषां ग्रन्थानामुपलब्धिविषयेऽद्यापि सम्यग् ज्ञानं न जातम् । किन्तु एतन्नाम्नोपलब्धानां ज्ञानानामपि ग्रन्थानां स्रष्टाविषये विवादो वर्तते । महाभाष्यदीपिका-बावयपदीयम्-बाक्यपदीयम्-दीयवृत्ति-शतकत्रय-जैमीयमीमांसावृत्ति-बेदान्तसूत्रवृत्ति-शब्दधातुवृत्ति-भट्टिकाव्य-भागवतप्रभृतयो अस्य बैदुष्यं प्रतिपादयति ।

यथा आचार्यशङ्करः बिश्वमिदं ब्रह्मणः, बिबर्त्तनमित्यभिहितम् । तथैव भर्तृहरिणापि बिश्वमिदं शब्दब्रह्मणः बिबर्त्तनमित्युक्तम् । बावयपदीयग्रन्थस्य ब्रह्मकाण्डस्य प्रथमकारिकायां बिबर्त्तते इत्यस्य पदेन शब्दब्रह्मणः बिबर्त्तनं न तु परिणामः इति तस्याशयः । अतः भर्तृहरिः शब्दबिबर्त्तनवादस्य प्रवर्त्तकः न तु शब्दपरिणामवादस्य ।

भर्तृहरिः यं ब्रह्म इत्यभिहितम् । स स्फोटोत्पन्नः स्थूलशब्दो नास्ति अपि तु स्फोटोत्पन्नो नित्यशब्दः । एवञ्चतस्य स्फोटोत्पन्नस्य ब्रह्मणः स्वरूपं बावयपदीयग्रन्थस्य ब्रह्मकाण्डे सविशदमालोचनं कृतम् । शब्दात्मकस्य शब्दब्रह्मणः स्वरूपनिरूपणमेव ब्रह्मकाण्डस्य प्रतिपाद्यविषयः । यद्यप्याचार्यः भर्तृहरिः शब्दतत्त्वं प्रतिपादयितुमत् प्रयत्नः कृतः तथापि औपनिषदः ब्रह्मणः स्वरूपमप्यत्र सम्बन्धयते । प्रसङ्गेऽस्मिन् महावैयाकरणेन भट्टोजीदीक्षितेन शब्दकौस्तुभग्रन्थे उक्तम् -तदेवत् बराटिकाण्डवेषणाय प्रवृत्तश्चिन्तमणिं लब्ध्विनिति बासिष्ठरामायणोक्ताभाणकन्यायेन शब्दविचाराय प्रवृत्तः सन् प्रसङ्गादद्वैत औपनिषदे ब्रह्मण्यपि व्युत्पद्यतामित्यभिप्रायेण भगवान् भर्तृहरिबिबर्त्तनवादिकमपि प्रसङ्गात् व्युत्पादयत् । यामुनाचार्योऽपि सिद्धित्वाग्रन्थे भर्तृहरिं ब्रह्मसूत्रस्य व्याख्याकारेषु श्रेष्ठ इति प्रतिपादितम् । यथा- तथापि आचार्यटण्ड-भर्तृप्रपञ्च-भर्तृमित्-भर्तृहरि-ब्रह्मदत्त-शङ्कर-शीबत्साङ्क-भास्करादिबिबर्त्त-सितासित-बिबिधनिबन्धशुद्धाबिप्लव्ध-बुद्धयो न यथान्यथा च प्रतिपद्यन्त इति तत्प्रतिपत्तये च युक्तः प्रकरणप्रक्रमः ।

Correspondence

डॉ. विश्वेश्वरपाणिग्राही

संस्कृतविभागाध्यक्षः,
पूभातकुमारमहाविद्यालयः, काथि:

एकमेवाद्वितीयम्, अद्वैत एक एवाभवत्, सलिल एबैकद्रष्टा इत्यदिषु शुतिबाक्येषु अद्वितीयब्रह्मणः स्वरुपमुद्घोषितम् । अबिद्याज्ञानेन ब्रह्मणः भिन्नत्वं प्रतीयते । किमर्थमिति प्रश्ने भर्तृहरिणा उच्यते । भिन्नं शक्तिव्यपाश्यात् । शुतिशास्त्रे : भिन्नाः । तस्याः आधारः शब्दब्रह्मोऽपि भिन्नरूपेण प्रतीयते । बस्तुतः; शब्दब्रह्म अभिन्नरिति । परमार्थसारकारिकायामुच्यते —

निजशक्तिवैभवाद् अखण्डचतुष्टयमिदं विभागेन ।
शक्तिमाया प्रकृतिः पृथ्वी चेति प्रभाबितं प्रभुणा ॥(१)

भर्तृहरिप्रमुखाः बैयाकरणा अद्वैतवादिनः । तेषां सिद्धान्तानुसारं भोक्ता, भोग्यः, भोगः इत्यस्य त्रिविधस्य पदार्थस्य सत्ता नास्ति । तत् अद्वैतशब्दतत्त्वमेव सत्यम् । सस्तु विभिन्नशक्त्या भोक्ता-भोग्य-भोगभेदेन विभर्तते । अबिद्याच्छन्नस्य जीवस्य भोगसम्पादनाय परमतत्त्वं शब्दब्रह्मणः भेदो रूपेण प्रतीयते । भर्तृहरिणा स्वपञ्चटीकायामुक्तम्- एकस्य हि ब्रह्मणः तत्त्वान्यत्वाभ्यां सत्त्वासत्त्वाभ्यां चानिरुक्ताविरोधिशक्त्युपग्राह्यस्यासत्यरूप-प्रविभागस्य स्वप्नविज्ञान-पुरुषबदबहिस्तत्त्वाः परस्परबिलक्षणो भोक्तृ-भोक्तव्य-भोगगन्थयो विभर्तन्ते । प्रसङ्गोऽस्मिन् महाकविकालिदासस्य कुमारसम्भवस्य कारिकेयं साम्यत्वं भजते ।

त्वमेव ह्ययं होता च भोज्यं भोक्ता च शाश्वतः ।
वेद्यं च वेदिता चासि ध्याता ध्येयं च यत् परम् ॥ भगवता श्रीकृष्णेन श्रीमद्भगवद्गीतायामुक्तम् —

ब्रह्मार्पणं ब्रह्म हविर्ब्रह्मणो ब्रह्मणा हुतम् ।
ब्रह्मैव तेन गन्तव्यं ब्रह्मकर्म समाधिना ॥

परिदृश्यमानस्य विश्वप्रपञ्चस्य यानि वैचित्यानि दृश्यन्ते । तेषां मूलं तावत् जन्मादयो षट् भावबिकाराः । महर्षिणा यास्केन निरुक्तग्रन्थे स्पष्टीकरणं कृतम् । षट्भावबिकाराः भवन्तीति ह स्माह भगवान्बाष्यायणिः ॥(२) जायते अस्ति विपरिणमते वर्धते अपक्षीयते निश्चयतीति । अथान्ये भावबिकारा एतेषामेव बिकाराः । महाभाष्यकृता श्रीमता पतञ्जलिना बाष्यायणेरभिमतं स्वीकृतम् । अतः श्रीमता भर्तृहरिणा उक्तम्- गुणभूतैरवयवैः समूहः क्रमजन्मनाम् । बुद्ध्या प्रकल्पिता भेदः क्रियेति व्यपदिश्यते ॥(३) बस्तुतः कालस्तावत् शब्दब्रह्मणः स्वातन्त्र्याख्यशक्तिः । शब्दब्रह्म कालशक्तिप्रभावेन जन्मादयो षट्बिकाराः सहयोगेन विश्वस्य वैचित्याणि ससर्ज । यद्यपि काल अखण्ड एकस्तथापि उपाधिबशादसौ वर्तमान-अतीत-भविष्यदिति भेदेन त्रिविधकल्पनं भवति । येन काले भेदो आरोप्यते । इदं तावत् सृष्टेः रहस्यम् । आचार्यभर्तृहरिणा बावयपदीयग्रन्थस्य प्रकीर्णकान्दे कालसमुद्देशविभागे कालस्य स्वरुपं दाशचनिकदृष्ट्या विवेचनं कृतम् । यथा- उत्पत्तौ च स्थितौ चैव विनाशो चापि तद्वताम् ।

निमित्तं कालमेवाहुर्विभक्तेनात्मनास्थितम् ॥
तमस्य लोकयन्त्रस्य सूत्रधारं प्रचक्षते ।
प्रतिबन्धाभ्यनुज्ञाभ्यां तेन विश्वं विभज्यते ॥
यदि न प्रतिबन्धीयात् प्रतिबन्धं च नोत्सृजेत् ।
अवस्था व्यतिकीर्येत् पौर्व्यापौर्वीविनाकृताः ॥
प्रतिबन्धाश्च यास्तेन चित्ता विश्वस्य बृत्तयः ।
ताः स एवानुजानाति यथा तन्तुः शकुन्तिकाः ॥(४)

शब्दब्रह्मणा सह सायुज्यप्राप्तेः सरणिः वेदः । वेदे ब्रह्मप्राप्त्युपायः वर्णनमस्ति । ब्रह्मप्राप्तिविषये सर्वेषां मतभेदोऽपि दृश्यते । श्रीमता भर्तृहरिणा स्वपञ्चटीकायां

ब्रह्मप्राप्तये दशविधानि विकल्पानि उल्लिखितानि । यथा- (१) ममाहमित्यहङ्कारगन्थि-समतिक्रममात्रं ब्रह्मणः प्राप्तिः (२) विकाराणां प्रकृतिभावापत्तिरित्यपरे (३) बैकरण्यम् (४) असाधना परितृप्तिः (५) आत्मतत्त्वम् (६) आत्मकामत्वम् (७) अनागन्तुकार्थत्वम् (८) परिपूर्णशक्तित्वम् (९) कालवृत्तनामात्ममात्रास्वसमावेशः (१०) सर्वत्मना नैरात्म्यमिति प्राप्ति-विकल्पाः । ब्रह्मप्राप्तिविषये उपनिषदि, सांख्य-योगादिदर्शनशास्त्रे यद्यपि विभिन्नाः दार्शनिकाः तेषां दार्शनिकतत्त्वदृष्ट्या भिन्नाः मतवादाः उपस्थापयन्ति । तथापि तेषां सर्वेषामाकरः वेद एव । महिम्नस्तोत्रे उल्लेखमस्ति यत् — त्रयी सांख्यं योगः पशुपतिमतं वैष्णवमिति/ प्रभिन्ने प्रस्थाने परमिदमदः पथ्यमिति च । रुचिनां वैचित्त्याद्बुद्धुकुटिलनानापथयुषां/नृणामेको गम्यस्त्वमसि पयसामर्णव इव ॥(५)

यथारुचि यथार्थित्वं यथाव्युत्पत्तिं धिद्यते ।
आभासोऽप्यर्थ एकस्मिन्ननुसन्धानसाधितः ॥(६)

वेदो शब्दब्रह्मणः प्रतिबिम्बमिव । तदेव शब्दतत्त्वं ऋषयः द्रष्टुं समर्थाः । येषां तदुपलब्धेः योग्यता नास्ति । तेषां कृते ऋषयः वेदेषु उपस्थापितम् । बस्तुतः वेद एक एव । मन्त्रद्रष्टारः ऋषयः तस्य संहिता -पद-क्रीमादिमाध्यमेन विभज्य विभिन्नाभिः शाखाभिः प्रचारितवन्तः । स्थूलबुद्धिमप्यन्तानां मानवानां सौकर्यसम्पादनाय कृमानुसारं एतेषां विभिन्नत्वं कृतम् । प्रधानतः वेदस्य ऋक्-साम-यजु अथर्ब इति चत्वारः भेदाः सन्ति । पुनश्च तेषामनेकाः शाखाः सन्ति । परन्तु वेदस्य अनेकाः शाखाः सत्त्वेपि परंब्रह्मणः अभिन्नत्वं प्रतीयते । सर्वशाखाप्रत्ययमेकं कर्म । तद्यथा सर्वविषयशाखाप्रत्ययमेकं चिकित्सितम् । मनुसंहितायां मनुना उक्तम्-वेदोऽखिलधर्ममूलम् । वेदाद् धर्मो हि निर्बभौ.... । स्मृतिशास्त्रे प्रतिपादितानि विधानानि वेदादेव संगृहीतम् । वेदार्थोपनिबन्धत्वात् प्राधान्यं हि मनोः स्मृतम् ।

मन्वर्थविपरिता या सा स्मृतिर्न प्रशस्यते ॥

स्मृतिशास्त्रे प्रतिपादितानि प्रामाण्यानि वेदप्रामाण्यैः प्रतिष्ठितम् । अतः प्रत्यक्षभावेन भवतु अथवा परोक्षभावेन सर्वेषां स्मृतिशास्त्राणां मूलं वेद एव । अस्मिन् विषये प्रमुखाणामाचार्यानामभिमतमपि दृश्यते । स्मृतिशास्त्राणामुदाहरणत्वेन चरकः, सुश्रुतादयो प्रमुखाणामाचार्याणां चिकित्साशास्त्रं तथा उसनश् प्रमुखाणां नीतिशास्त्रप्रणेतृणामर्थशास्त्रं प्रमुखस्थानं भजते । स्मृतिशास्त्रेषु अदृष्टप्रयोजनानि लक्ष्यते । यथा भक्ष्याभक्ष्यः, गम्यागम्यः विषयमाश्रित्य पञ्चपञ्चानखाः भक्ष्याः, मांस भक्षयितामूत् यस्य..... ।

कुमारिलभट्टैः तन्त्रबाल्तिकब्याख्यायामुक्तम्- विज्ञानवादः, क्षणभङ्गवादः, नैरात्मवादोऽदि दार्शनिकतत्त्वं उपनिषदः संगृहीतमिति स्पष्टम् । यथा विज्ञानमातृ-क्षणभङ्ग-नैरात्मादिवादानामप्युपनिषदर्थं वादप्रभवत्त्वं विषयेष्वत्यन्तिकं रागं निवर्तयितुमित्युनपन्न सर्वेषां प्रामाण्यम् ॥(७) श्रीमद् भगवद्गीतायां यामिमां पुष्पितां वाचं इत्यस्य श्लोकस्य व्याख्यानप्रसङ्गे आचार्यमधुसूदनेन उक्तम् — के येऽविपश्चितः विचार-जन्य-तात्पर्यपरिज्ञानशून्यः । अतएव वेदवादरताः । वेदे ये सन्ति वादाः अर्थवादाः अक्षय्यं ह वै चर्तुमास्ययाजिनः सुकृतं भवति इत्येवमादास्ते एव रताः; वेदार्थसत्यत्वेनैव एकमेवैतदिति मिथ्याविश्रवासेन सन्तुष्टाः ... । सत्यः, विशुद्धः, उकाररुपः, ऐक्यपदेनप्रतिपाद्यः सर्वेषामतवादानामविरोधी विद्या नाम ब्रह्म वेदे प्रतिपादितम् । अतः हरिणा उक्तम् —

सत्या विशुद्धिस्तत्रोक्ता विद्यैवैकपदागमा ।
युक्ता पूणवरुपेण सर्वबाधाविरोधिनी ॥(८)

ब्रह्मरूपविद्यायाः यो प्रणवः ॐकारः उपनिषत्सु भिन्नरूपेण कीर्तितमस्ति ।
भगवद्गीतायां ॐकारं ब्रह्मणः वाचकमिति प्रतिपादितम् । तद् यथा-ॐमित्येकाक्षरं
ब्रह्म व्याहरन् मा मनुस्मरन् । ऐतरेयोपनिषदि तावत् —
गिरामस्मैकमक्षरम् । ॐतत्सदिति निर्देशो ब्रह्मणस्त्रिबिधः स्मृतः । प्रणवः सर्वबेदेषु
। पातञ्जलयोगसूत्रे प्रणवमीश्वरस्य वाचकरूपेण स्पष्टम् । महाकविना कालिदासेन
रघुवंशे प्रोक्तम् ।

बैबस्वतो मनुर्नाम माननीयो मनीषिणाम् ।
आसीन्मूर्धाक्षितामार्गः प्रणवश्छन्दसामिब ।। कुमारसम्भवे तावत् —
उद्घातः प्रणवो यासां न्यायैस्तीर्थिरुदीरणम् ।

कर्म यज्ञः फलं स्वर्गस्तासां त्वं प्रभवो गिराम् ।।(१०) भवभृतिना उत्तररामचरिते
ब्रह्मणः स्वरूपं विषये उल्लिखितम्-

एको रसः करुण एव निमित्ताभेदात्
भिन्नः पृथक् पृथगिवाश्रयते विवर्तन् ।
आवर्त्त-बुद्बुद-तरङ्गमयान् विकारा-
ब्रम्भो यथा सलिलमेव तु तत् समग्रम् ।।मनुसंहितायां मनुना उक्तम् —

एकाक्षरं परंब्रह्म इति ।।(१०) अतएव अस्माभिः प्रतिपादयितुं शक्यते यत्
भर्तृहरिणा वाक्यपदीयग्रन्थे ब्रह्मकाण्डे शब्दब्रह्मणः स्वरूपं विषये यदुपस्थापितं तत्तु
सर्वैः विद्वद्भिरङ्गीकृतम् ।

पादटिप्पणी

1. निजशक्तिबैभवं.....। अभिनवगुप्तः-परमार्थसारकारिका ।
2. निरुक्तम् । १. २
3. वाक्यपदीयम् । ३. ८. ४
4. ऐतरेयोपनिषद् । १५
5. महिम्नस्तोत्रम् । श्लोकसंख्या - ४
6. उत्पलाचार्यः । शीघ्रभ्यभिज्ञा
7. तन्त्रवार्त्तिकव्याख्या --पृष्ठा . १६८
8. वाक्यपदीयम् --ब्रह्मकाण्डम्- ९ कारिका
9. कुमारसम्भवं- २. १२
10. मनुसंहिता - २. ८३-

सहायकग्रन्था

1. भर्तृहरिः-स्वोपज्ञटीका
2. हरिबोधवृत्तिः-पण्डितरघुनाथशर्मा
3. अम्बाकर्त्तृव्याख्या-पण्डितसूर्यनारायणशुक्लः
4. मनुसंहिता -बङ्किमचन्द्रप्रधानः
5. शीघ्रभ्यभिज्ञा-मधुसूदनदत्तः
6. वाक्यपदीयम्-अनुवादग्रन्थः-के.ए.एस् लायार्